

Johannes 6:55-56

Want Mijn vlees is waarlijk Spijs en Mijn bloed is waarlijk drank. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem.

Gemeente,

Mijn vlees en Mijn bloed. Daar heeft Jezus het over in onze tekst. En daarmee bedoelt Jezus Zichzelf. Vlees en bloed. Zoals wij wel eens kunnen zeggen: ja, ik ben ook een mens van vlees en bloed. Dat is natuurlijk letterlijk niet waar. We zijn ook spieren en botten en pezen en nog veel meer. Maar met vlees en bloed bedoelen we dan onze hele persoon.

Mijn vlees en Mijn bloed: dat is Jezus Zelf. Jezus, Die Zichzelf geven zal. En nu gegeven heeft. Hij heeft Zijn vlees, Zijn lichaam gegeven. Aan het kruis. Daar hing Hij. Onder de last van onze zonden en de toorn Gods. Hij geeft Zichzelf. Om onder de vloek der wet verbrijzeld te worden. Hij levert Zichzelf uit aan de wet, de vloek de toorn van God. Doe met Mij naar recht. Doe met Mij naar de verdienste van al die zondaren. Zo laat Hij Zich meenemen, laat Hij Zich kruisigen, laat Hij neerdalen ter hel.

En zo geeft Hij Zijn bloed. Zwetend in Gethsemané. Uit de wonden van onder de doornenkroon. Vanuit de groeven in Zijn rug van de geselslagen. Vanuit de wonden in Zijn handen en Zijn voeten. Vloeit Zijn bloed. Onder de pijn, het kermen, het lijden van Zijn ziel.

En tot allen die Hem van Zijn Vader gegeven worden en gegeven zijn, denk aan de tekst van vorige week: al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen, tot allen die de Vader Hem geeft zegt Hij: Ik voor u. Ik geef Mijzelf voor u. Daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. En allen die de Vader Hem geeft mogen het zien en proeven aan Zijn tafel: Ik voor u. Ik geef Mijzelf, Mijn vlees en bloed. Brood en wijn als teken en zegel van deze Mijn hartelijke liefde en trouw jegens u.

En nu zegt Jezus er nog iets bij: Mijn vlees is waarlijk Spijs, Mijn bloed is waarlijk Drank. Spijs en drank, eten en drinken. Mijn vlees en bloed, Mijn offer aan het kruis is echt eten en drinken. Jezus vergelijkt dat met eten en drinken. Jezus' vlees en bloed lijkt op eten en drinken.

Want er is overeenkomst: eten en drinken dat gaat je hele lichaam door. Wat je door je mond naar binnen doet, dat wordt omgezet in voedingsstoffen en komt heel je lichaam door. En heel je lichaam heeft er baat bij: van je voet tot je hoofd, tot in je tenen en je vingers, overal komt dat eten. En heel je lichaam krijgt er voedingsstoffen uit zodat het kan blijven functioneren. Wonderlijk

geschapen door God. Heel je lichaam krijgt kracht door wat je met je mond eet en drinkt.

Maar dat is tegelijk ook het beperkte van ons eten en drinken. Ons lichaam heeft er wat aan. Onze geest niet. Als je somber bent, depressief bent, zwaarmoedig bent, ja, daar werkt eten en drinken niet op in. Eten en drinken heeft geen directe invloed op je gemoedsgesteldheid. En onze ziel heeft er ook niet direct iets aan. Goed eten helpt niet tegen ongeloof, tegen biddeloosheid, tegen twijfel. Daar heeft dat geen invloed op.

Eten en drinken helpt voor je hele lichaam. Dat betekent ook dat het helpt totdat je sterft. Zolang je leeft heeft je lichaam er wat aan, daarna niet meer.

Dan zegt Jezus: Mijn vlees is waarlijk, echt eten, Mijn bloed is echt drinken. Want Mijn vlees en bloed kan iets wat eten en drinken niet kan. Al heb je nog zoveel eten en drinken. Een tafel vol. Nog zo lekker, een buffet met het allerlekkerste. Dan nog geldt: Jezus vlees en bloed is zoveel meer. Is echt eten en drinken.

Dat wil zeggen: Mijn vlees en bloed, dat Ik gegeven heb aan het kruis, dat helpt wel voor je ziel. Dat is voedsel voor het geloven. Voor het geestelijke leven. Voor je ziel. En dat zorgt ervoor dat dat leven nooit sterft. Eeuwig leven is. Daar leeft je ziel door.

En dat betekent dat het vlees en bloed van Jezus heel het geestelijk leven doortrekt. Zoals gewoon eten en drinken heel je lichaam doortrekt en overal komt. Zo doortrekt Jezus' vlees en bloed heel je ziel, heel het geestelijk leven. Het geloven, hopen en liefhebben. Het verlangen, het bidden, het jezelf verloochenen, het strijden, het kruisdragen, het goede moed hebben, het berouw en verdriet over je zonde, alles, alles wordt gevoed door het Vlees en bloed van Jezus. Daar zorgt Zijn Heilige Geest voor.

En tot allen die Hem van Zijn Vader gegeven worden en gegeven zijn, denk aan de tekst van vorige week: al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen, tot allen die de Vader Hem geeft zegt Hij: Ik voed u. En allen die de Vader Hem geeft mogen het zien en proeven aan Zijn tafel: Ik voed u. Met Mijn vlees en bloed. Brood en wijn als teken en zegel van deze Mijn hartelijke liefde en trouw jegens u, dat Ik u voeden zal tot in het eeuwige leven.

Brood en wijn aan de tafel zijn teken en zegel van Jezus vlees en bloed. En hoe gaat dat? Hoe werkt dat? Nu, als je het vlees en bloed van de Heere Jezus eet en drinkt. Dat kunnen we wel begrijpen. Want zo is dat met eten en drinken. Dat helpt alleen als je het tot je neemt, eet en

drinkt. Eten en drinken kan in de diepvries zitten bij je thuis. Een hele voorraad. Eten en drinken kan op je bord liggen, een bord vol. Eten en drinken kun je op je vork doen en voor je mond houden. Maar dan geldt nog steeds: dat helpt niks. Dat werkt niks uit. Al zou je een diepvries vol hebben, een bord vol en je vork vol voor je mond houden, dan nog als het daarbij blijft, dan nog sterf je de honger dood. Je moet het echt tot je nemen, eten en drinken, tot je nemen. Echt laten merken: ik wil het hebben, ik durf het te hebben. Ik vertrouw ook dat het goed voor me is, dat er geen vergif in zit, geen stukjes glas, ik durf het te nemen.

Dat is geloven. Zo gaat het met Jezus vlees en bloed. Dat doet Zijn nut als je het tot je neemt. Dat het er is, dat Hij Zijn vlees en bloed gegeven heeft op Golgotha, dat daar een schat aan heil en genade ligt, helpt op zich me niet. Dat het mij wordt aangeboden in de prediking, dat het in het Evangelie tot mij komt, helpt me op zich niet. Dat ik er eens over nadenk, het eens van alle kanten bekijk, en er gedachten aan wijd, dat helpt mij op zich niet. Het gaat erom dat ik het tot mij neem. Dat het echt waar is: ik wil het hebben, ik moet het hebben. Dat is dat komen en geloven van vorige week zondagmorgen. Ik wil en moet het hebben, anders sterf ik. Geef mij Jezus of ik sterf, buiten Hem geen leven maar een eeuwig zielsverderf. En ik durf het te hebben. Omdat het me wordt aangeboden, omdat het mij gegeven wordt. Ik durf het te nemen. En ik neem het tot mij en laat het Zijn werk doen. Laat het maar heel mijn leven doortrekken. Reinigen, zuiveren, zegenen. Met mij doen wat het wil. Dat is: Jezus vlees en bloed eten en drinken. Hem tot mij nemen. Het moet en het mag en ik verlang het en durf het, geef mij over aan de kracht van Zijn offer.

Dat betekent dus ook heel veel voor het Heilig Avondmaal. Als ik brood en wijn neem. Dat op zich helpt me niet. Het brood eten en de wijn drinken zonder geloof, dat zal mij niets baten, dat zal zelfs tegen mij getuigen, dan onderscheid ik het lichaam des Heeren niet.

Het gaat erom dat ik, als ik brood en wijn neem, dat ik me dan het offer van de Heere Jezus toe-eigen. Dat het een geloofsactiviteit is. Dat ik in het nemen van brood en wijn, de Heere Jezus met Zijn vlees en bloed tot me neem. Als ik mijn hand uitsteek om het stukje brood te nemen en in mijn mond te steken dan leeft het in mij: HEERE ik kom tot U gevloeden, haast U tot mijn hulp en redt. Als ik de beker neem en een slokje wijn drink, dan zeg ik als het ware: ik ben nooddruftig arm en naakt, maar Uw komst is het die mijn heil volmaakt.

Dat is brood en wijn ontvangen en nemen als teken en zegel van Jezus' vlees en bloed. Ik voor u en Ik voed u. En die blijft in Mij en Ik in hem. Die blijft in Mij met verlangen en vertrouwen. Je wortels van verlangen en smeken en vertrouwen blijven in Mij. En Ik in hem met

zegen en met kracht. Mijn genade met vergeving, kracht, volharding en hoop blijft in u. Tot in eeuwigheid.

Amen